

ՀԱԽՈՍԱԿԱՆ

ԽԵԶԻ ԽԵԴՐԸ

Գեր. Տրդառ Ռ. Վ. Պաշեան "Նոր կերպն ալ, կը հրատարակէ Հանք, Ամսի վերջին համարն մեջ (1899 Մայիս, էջ 150), եւ "այս նոր կերպն ըմբերցման համար ալ" ինձի կը մաղթէ "ի սրտ յալզութիւն":

Անեղծ շնորհակալութեաներս յայտնելէն ետք գեր. վաղեմ բարեկամու, որ արեւելեան հին ազգաց պատութեան վերաբերեալ պյեղը հետաքննական նիւթեր կը մատակարարէ դիտող Հանդէի պատաւակն էջերուն միջցաւ՝ չեմ վարսնիր յայտարարելու թէ՝ այս վերջին անախակիլկեան-համեան նշանագրով նոր կերը, կեղծ է, եւ թէ վայի նշանագրերն — ինչպէս իրաւամբ դիտել տուած էր վեր. Հ. Վ. Մելք. (Հանդ, անդ, էջ 150) — "զուա յանական, են:

Վեցոյն վրայի առաւերը ճշշիւ կարգացած եւ մեխանէ արգեն Հ. Վ. Մելք. այսինքն Է թօօօւ = "Ասուած, ուրեմն ինձի կը մայ երկու խօսք աւելցնել միայն, ինքոյն կեղծ ըլլալուն ի հաստատութիւն:

Վեր. Հ. Վ. Մելք. "այս շատ պարզ՝ չըսնենք՝ գուցէ նաեւ համաստական յարց չընեն-

ցող, կերպն համար կը կասկիթի թէ՝ դիմամամբ շնուած, ըլլայ. արդ ես կը հաստատեմ Հ. Վ. Մելք. ին այս շակերտութեան մեջ տանուած խօսքերը ուս հիման վրայ շատ պարզ առաւերը ուս հիման վրայ թէ՝ համարական անսակէտով կերպոյն վրայի առաւերն "համեւու չեն, այլ նոր ծանուանն կը պատականին: Զանազան դարերու մեջ գրուած յունական արձանագրութեանց վերիվերոյ բաղդատութեամբ մը կրնակ ինքոյն նշանել թէ՝ կերպոյն վրայ փորուած \ominus մեւը կը պակի անոնց մեջ, եւ կը դրուի \times կամ \oplus եւ թ, Ը տառն տեղ՝ Յ, ապա Ե եւ Յ, Օ' ամէն տեղ միաձեւ է դրեթէ, իսկ օ ձեւի փոխարէն Տ, Տ, նաեւ Ը.

Նեան կարգի կրնաւոր Անտոն Ավելիսոսոս Գուուայր (Frère Anthoine de Gouyes) որ այդ ժամանակ Սպահարպի Փելպոս Բ. Թագաւորի կազմից ուղարկուել էր գետան Շահարարի մատ: Գուուայրի կերը տպաւած է բռնեսմ, 1846թ:

Ճետեւաբար հնախակիլկեան-համեան նշանագրով, կարծուած յունական այս նոր կերը, նորագցն ժամանակի գործ է եւ կեղծ: Վ. Բ. ԱՍՍՄԱՆՅԱՆ
Պարիս, 17 Մայիս 1899.

ԱՅԼ ԱՅԼ ԱՅԼ ԱՅԼ

- 57. ԱՄՐԹԾ. Տալիփաթ. պատմական Խուազոտութիւն: Սոր Խանիխան, Տպ. Ս. Եւ Յ. Աւազանեսիր. 1899. էջ. 99. Գի՞ 20 կուա.
- 58. ԱՄՐԹԾ. Քուար Ալորէլ. Վէւա Թրահանյարի կեալից. Սոր Խանիխան, Տպ. Ս. Եւ Յ. Աւազանեսիր. 1899. Գի՞ 25 կուա:
- 59. ՄԱՏԺԵԼՈՒՆ ՈՒԽԱՎԵՑՈՒԹՈՒՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ: Բ. Ավազութիւն. Վալարչապատ, տպ. ՀՀմ. 1898. 80 էլք է +448: Գի՞ն Է 1 ար. 20 կ:
- 60. ԵՇԱԲՈՒՐԻ, Համել, Թարգմանեց Գարեգին Յ. Բարագան. Վիճնաս, տպ. Միքթ. 1899: 80 էլք ո՞յց+183: Գի՞ն Է Ֆր. 2.50:
- 61. ՍՈՒԼՅՇ. Անդ աղուուիք. Թրգմ. Մէկը Յ. Պէմբ-ման. Բարագան Ալոր 1898. Գի՞ն 40 կուա:
- 62. ՎԵՆՇՐԸ ԶՈՒՄԱՆՏ, Սորիկալը եւ սօրիական շարժումը ժմ գարում. Թարգանութիւն գերբ. մաս-գործ, Դրտ. Այս ուսունդներ: Ժմէվ 1898: 80 էլք 113: Գի՞ն Է 1 քր.:

- 57. ՄԱՐԴԱՏ. Խուկիթ, Պորտիւն հետո-ցուումիւն: Գիրը երկու մաս ունի. Ա. Խաղաֆ Խանիկիք. Բ. Ծերիաթ եւ Կոդէս. այս երկորոդ մաս արտապատուած է Ցարալ շաբաթաթերթէւն: Սորպեսի ետաօթ ահուն դրչով գրուուծ շահնեկան հետաօտութիւն մին է առաջարեալ Խեթին, Խերմուգէս կը յանձնարաբենք ընթերցումն, որ շատ մը ինչիրեւու լւսաւորութեան կրնայ ոգնել:

- 58. ՄԱՐԴԱՏ. Բեհուու Ալուուել: Ասրպետի եւ զուն գրէն ելած՝ սահուն լեզուաւ եւ կենդանի դյիերու գրուու վեպի մըն է թըրաց պատուածներու կեանքն Ալուու և Ալուել, որ 70 թաւեկանն իւր ծննդալույրն Ալուունչէն կերէ կ. Պոլու կ'երթաւ իրեններուն օրապահէին հայթայթելու համար, թողով իւր երկիրն մայրն և արագակ գետաւի անմասն: Հնու ամբող և արդ գառա չախտասութեանեւ եւ մնայութեամբ կարող կ'ըլլայ 350 լիայի իսկիկ գրամագումար մը կազմել, եւ երբ կը պատաստաւի իւր հայրենիքը դանաւու, իրան պէտ անուն հրէիք մասկերուն մեջ կը բռնուի: Իւր գրտնուածն աշխատութեանց ամբող պատուին եւ իւր ծիրան պէտ իւր վասար կնոյ Հելլէնի շնորհի գատարանէն անպարտ կ'արձակ, Ալուուն յուսահատութեանն իւր օսպնենէ Դիբիսն եւ պատ եղենադասաւ ատենան մեջ իւր անիբաց գատարան զՄիտհաթ իւր հնամունչւյն Հելլէնին աշեն եւ վեր կոս տայ նաեւ իւր գրտախտ կենացը: Ամբող վէպն կենդանի պատկեր է թրբահայ պանդուխտեարու իրական կենաց: